

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Tatiana Vieru
Judecătorii	Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Vitalie împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale privind anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și penalităților de întârziere, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de către Mamaischi Vitalie și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 aprilie 2015 de respingere a cererii de chemare în judecată ca depusă tardiv,

c o n s t a t ă

La 04 august 2014, Mamaischi Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale (în continuare SPCSE) privind anularea ordinelor, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În susținerea cererii reclamantul a indicat că, a activat în calitate de șef al Secției apărare împotriva incendiilor șef-adjunct al Direcției Situații Excepționale Ungheni, maior al serviciului de salvare.

La 10 ianuarie 2014 a fost invitat în regim de urgență la sediul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale din mun.Chișinău, str. Gh.Asachi în biroul șefului adjunct al Serviciului, șef al Direcției Resurse Umane a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, colonel al serviciului salvare - Golovaci Sergiu, unde i-a fost comunicat despre necesitatea depunerii unui raport din propria inițiativă prin care să accepte transferarea la un alt loc de muncă, din altă localitate, în cadrul SSE Călărași.

Ulterior, reclamantul a refuzat propunerea de transfer, dat fiind faptul că are la întreținere un copil minor, iar transferul ar implica schimbarea locului de trai și absența permanentă din familia sa, care necesită ajutor și întreținere din partea sa.

În urma comunicării refuzului de transfer la un alt loc de muncă, la 07 februarie 2014, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a emis ordinul nr.47 ef, prin care a fost sancționat cu „muștrare aspră” pentru lipsa, la data de 10 ianuarie 2014, a mai mult de 4 ore consecutiv în timpul unei zile de muncă, deși se afla în deplasare în interes de serviciu în mun. Chișinău la invitația șefului adjunct al SPCSE.

Ca urmare, prin ordinul nr.3 din 12 martie 2014, s-a dispus retrogradarea sa din funcția de șef adjunct al Direcției Situații Excepționale Ungheni, șef al Secției apărare contra incendiilor, maior al serviciului salvare.

Reclamantul a mai indicat, că la o dată incertă a fost emis un ordin, prin care a fost numit în funcția de inspector superior din cadrul SSE Nisporeni a DSE Ungheni, ordin despre care nu a fost informat și nu cunoștea la care loc de muncă urma să se prezinte după retrogradarea din funcție, fiindu-i explicat că va fi contactat suplimentar despre noul loc de muncă, însă careva informații în acest sens nu a primit.

Susține că, despre emiterea ordinului de numire în altă funcție a aflat prin ordinul de concediere nr.72 ef din 28 mai 2014, prin care a fost concediat din noua funcție, pe motiv că a lipsit mai mult de 4 ore consecutiv la locul de muncă pe parcursul unei zile de muncă.

Reclamantul invocă că, atât ordinul de numire în noua funcție, cât și ordinul de concediere nr. 72 ef din 28 mai 2014 sunt nefondate, emise cu încălcarea procedurii stabilite, din considerentul că, neprezentarea la serviciul la care salariatul a fost transferat cu încălcarea legii, nu poate fi considerată absență nemotivată.

După cum a indicat, conform procesului-verbal nr. 1 din 10 ianuarie 2014, șeful Direcției resurse umane din cadrul SPCSE, a recunoscut că i-a propus lui Mamaischi Vitalie transferul la un alt loc de muncă, propunere pe care ultimul a refuzat-o, iar în acest sens a fost emis ordinul nr. 37 ef din 12 martie 2014, prin care a fost retrogradat din funcție, iar ulterior, a fost emis un alt ordin de numire în altă funcție, circumstanță ce confirmă cu certitudine că, transferul la o altă funcție a fost efectuat fără acordul celui vizat.

Mai mult ca atât, ordinul de numire în noua funcție nu i-a fost adus la cunoștință, iar în contractul individual de muncă nu au fost operate modificările necesare.

De asemenea, a indicat că la emiterea ordinului nr.71 ef din 28 mai 2014 a fost încălcat termenul de 30 de zile de aplicare a sancțiunii disciplinare, menționând că potrivit art.209 alin.(1) al Codului muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Potrivit conținutului ordinului de concediere, presupusa abatere disciplinară a fost constatată la 04 aprilie 2014, astfel în conformitate cu prevederile enunțate, reclamantul consideră că, sancțiunea disciplinară sub formă de concediere urma a fi aplicată încă la 04 mai 2014, însă ordinul nr.72 ef a fost emis abia la 28 mai 2014, adică cu expirarea a 23 zile.

Solicită, reclamantul, prin cererea de chemare în judecată și cererile de concretizare din 02 decembrie 2014 și 15 ianuarie 2015, anularea ordinului nr.51 ef din 04 aprilie 2014 de numire în funcția de inspector superior al Serviciului apărare împotriva incendiilor al SSE Nisporeni din cadrul DSE Ungheni și a ordinului nr.72 EF din 28 mai 2014 cu privire la concedierea din funcția de inspector superior al Serviciului apărare împotriva incendiilor al SSE Nisporeni din cadrul DSE Ungheni, restabilirea la locul de muncă deținut anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă în mărime de 20 954 lei, penalității de întârziere în mărime de 4 077.90 lei și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 30 000 lei (f.d.45-48, 57-58).

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun.Chișinău din 23 aprilie 2015 s-a respins ca fiind depusă tardiv cererea de chemare în judecată înaintată de către Mamaischi Vitalie împotriva Serviciului Protecție Civile și Situațiilor Excepționale privind anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Mamaischi Vitalie a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2015, s-a respins cererea de apel declarată de Mamaischi Vitalie și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 26 ianuarie 2015, în termenul prevăzut de lege, Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei, a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile judecătorești contestate, deoarece au fost încălcate și interpretate eronat normele de drept material, neaplicîndu-se legile care urmau a fi aplicate și anume, Legea nr.93 din 05 aprilie 2007, iar concluziile instanțelor de judecată, expuse cu referire la termenul de înaintare a cererii de chemare în judecată, nu sunt întemeiate.

Totodată a invocat recurentul că, depunerea cererii de chemare în judecată la 01 august 2014, a fost condiționată de depunerea cererii prealabile, conform art. 53 alin. (1) al Legii nr. 93, deoarece respectarea căii prealabile este un drept universal recunoscut de toate statele membre ale Consiliului European.

Susține că, atît prima instanță, cît și instanța de apel nu a luat în considerare de Recomandarea (2001) 9 a Comitetului de Miniștri ai Consiliului European în atenția statelor membre cu privire la căile alternative de soluționare a litigiilor dintre

autoritățile administrative și persoanele private, adoptată la 05 septembrie 2001, la a 762-a reuniune a delegațiilor miniștrilor.

Referitor la repararea prejudiciului material și moral, recurentul a indicat că aceste pretenții sunt prescriptibile în cadrul termenului general de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, fiind astfel omise prevederile art. 267 și 1424 ale Codului Civil și art. 355 alin. (1) lit. b) Codul Muncii.

Consideră că, respingînd cererea de chemare în judecată ca fiind tardivă, fără a fi examinat fondul pricinii, creează pericol grav al lezării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) CEDO.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mamaischi Vitalie prin intermediul reprezentantului-avocatul Stănilă Andrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi